

UVODNIK

PREDSTAVIMO SE

Zlatka Babšek, glavna urednica

Kap me je presenetila, prestrašila in na plan izvabila vso mojo ranljivost in nemoč. Življenje se mi je popolnoma spremenilo, kakor se je verjetno vsem, ki smo jo doživeli in preživeli.

Vsi, ki smo se srečali z gospo kapjo, vemo, da ni najboljša družba. Vsakemu od nas je zapustila nekaj, kar nas v sedanjem življenju morda zavira, obremenjuje, bremeni...

Vsi, ki smo preživeli kap, imamo strahove, prav tako pa tudi velike želje in pričakovanja, da bi se vrnili v tako imenovano normalno življenje, kakršno smo živel pred kapjo, opravljali aktivnosti, ohranili prijateljstva, sklepali nova.....

Vemo, da življenje teče dalje, tako nam ostane le, da se kljub vsemu vključimo vanj in povrnemo v njegov tok. Spoprijeti se moramo z novim načinom življenja, kar pa mnogokrat ni lahko.

Drugačnost, ovire in težave lahko postaneje malce lažje, če jih lahko z nekom delimo.

Že sami se lahko počutimo nelagodno, morda nesprejeto, ker smo drugačni, zato je pomembno, kako nas sedaj sprejemajo drugi.

Prehod v kvalitetnejše drugo življenje si lahko malce olajšamo tako, da se povežemo z ljudmi, ki so to že preživeli in sedaj žive drugo življenje, torej sebi podobnimi. Med seboj si tako lahko izmenjamo izkušnje, misli, nasvete o spoprijemanju z nastalo situacijo, vzpodbude, kako naprej.....

Bolniki po preboleli možganski kapi se povezujemo med seboj tako, da smo se vključili v Združenje bolnikov s CVB boleznijo Slovenije, ki je bilo ustanovljeno leta 1996 in ga sestavlja 19 klubov. Ustanovljeno je bilo z namenom, da pomaga nam bolnikom in svojcem pri spoznavanju in premagovanju ovir, s katerimi se po kapi spopadamo. Menimo, da bi bilo lahko v klube vključenih več ljudi, morda bi tako komu olajšali in polepšali prehod v novo obdobje.

Izdajamo tudi glasilo Kapnik, ki predstavlja delovanje Združenja, naših klubov in kaj vse se pri nas dogaja. Vsebuje tudi strokovne članke in prispevke članov.

Pomembno vlogo pri predstavitvi nas samih torej nas bolnikov imajo člani, ki v glasilu pišejo o svojih doživetjih, izkušnjah, spopadanju s težavami, ki nam jih je bolezen vsilila, in seveda o radostih sedanjega novega življenja.

Te naše zgodbe so obenem sporočilo, da se življenje za nas kljub vseemu še ni ustavilo, da je še kaj lepega pred nami. Vendar več nas bo, bolj nas bodo drugi opazili in morda tudi slišali, ko bomo potrebovali pomoč pri vključevanju v »normalno življenje«.

V Združenju in SAFE za Slovenijo menijo, da je potrebno, da se bolje predstavimo vsem, ki jih je kap prizadela, svojcem, javnosti, in tudi vladnim organizacijam. Tako bi morda lahko pridobili nekaj novih pravic, saj nas je večina trajnih invalidov, čeprav smo na srečo med tistimi, ki so preživeli.

V Ljubljano je prišla razstava Možgani, ki bo na ogled do 24. avgusta. Ogled je morda priložnost, da izvemo kaj novega in se s pomočjo publikacij predstavimo bolnikom, svojcem in ostali javnosti. Vsekakor pa smo kljub vsemu korenine. Ne damo se, s silno voljo in ljubeznijo do življenja si poskušamo polepšati vsak dan posebej.

Veličina ni to,
da nikoli ne padeš,
ampak to,
da se vedno znova pobereš.
Konfucij